

[Horn.]

Det er en ren selvfølge, dette ændringsforslag fastslår, men der er fra flere sider i udvalget lagt vægt på denne formulering, og vi har fra vor side ment at kunne acceptere det ud fra den betragtning, jeg her har gjort gældende.

Til det mindretal, som mener, at vi er for optimistiske, har jeg allerede gjort mine bemærkninger, og til det mindretal, som giver udtryk for ønske om, at ombudsmanden tager spørgsmålet op om rapportforholdet mellem de statslige repræsentanter og ministeren, må jeg sige, at det kan vi for vort vedkommende ikke tiltræde. Vi er af den opfattelse, at vi ikke i udvalget har fået noget bevis på eller dokumentation for, at der virkelig skulle være foregået noget, der er i strid med gældende lovgivning eller de instrukser, der foreligger. Vi erkender, at enhver kan gå til ombudsmanden og sige: må vi få den sag undersøgt, ligesom ombudsmanden naturligvis, hvis han finder anledning dertil på grundlag af betænkningen, kan tage sagen op.

Jeg vil tilføje, at jeg tror ikke, det er rigtigt, som jeg hørte i vandrehallen for et par timer siden, at der i denne betænkning var nogle afsnit, som tydede på, at vi skulle have de lange knives nat. Det ærede medlem hr. Vagn Bro kigger på mig. Jeg tror ikke, det er det ærede medlem, der er mistænkt. Jeg kan i alt fald sige, at det ærede medlem er indstillet på, at ret og retfærdighed skal ske fyldest. Det er ud fra en hæderlig motivering, det kan jeg vist roligt sige, ærede medlem. Det, der har ligget bag, var ikke at genere nogen eller ramme nogen, men virkelig at få klargjort, om der skulle være tale om forsømmelser, men vi kan som sagt ikke medvirke hertil.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til vedtagelse og ligeså det stillede ændringsforslag.

Vagn Bro: Må jeg lige gøre den bemærkning til det ærede medlem hr. Horn, som syntes at trække noget i land med hensyn til visse afsnit i betænkningen, at her er der ingen diskussion, for vore navne er jo trykt dér under betænkningen, og det specielle spørgsmål, det ærede medlem var inde på om en fremtrædende svensk finansmand, er jo omtalt i betænkningen på side 2.

Vi kunne aldeles ikke, da vi jo ikke har været undersøgelseskommission, tænke os at tale om noget kriminelt, men de kritiske bemærkninger, der er fremsat, står nu for deres regning, der har skrevet under.

Må jeg videre sige til det ærede medlem, at når han reducerer ændringsforslagets indhold til, at det kun skulle udtrykke, hvad der er skik og brug her i landet, må jeg forbavses; for vi har jo i udvalget netop meget indgående drøftet dette, idet vi tværtimod, i hvert fald i denne sag, har haft det indtryk, at det ikke er skik og brug. Derfor tør jeg også roligt sige til det ærede medlem, at når nu vi fire udvalgsmedlemmer fra venstre anbefaler lovforslaget, er det, fordi den nye § 5 har fået den udformning, den har fået; i modsat fald havde vi ikke kunne gøre det.

Denne alvorlige sag handler om et fællesnordisk samarbejde, der hviler på stats- og privatdrift. Hele aktiekapitalen på 157,5 mill. sv. kr. er tabt, og adskillige fejlslagne og med et mildt ord slet forberedte projekter er gået i stykker, således at der nu af landene skal indskydes 280 mill. d. kr., for at den aldeles nødvendige likviditet kan opnås. Om det hjælper — og her nærer jeg ikke det ærede medlem hr. Horns relative optimisme — er der efter min mening ingen der kan sige, og derfor kan jeg heller ikke i disse betragtninger søge at påvirke nogen i denne sal til et standpunkt, idet jeg må henholde mig til betænkningens konklusion; vi fire medlemmer vil med fremtiden for øje stemme for lovforslaget netop på grund af den nye § 5, idet vi mener, den har fået et klart og for vort standpunkt aldeles afgørende indhold. Det går ud på, at det nu er ministeren for offentlige arbejders pligt at holde folketinget nøje underrettet, ikke alene år for år efter regnskaberne afslutning, men således, at den højtærede minister, der løbende må holde sig underrettet om konsortiets økonomi, må alarmere folketinget, når der inden for et regnskabsår konstateres en væsentlig forringelse af konsortiets økonomiske stilling. Det er den ene side af sagen; som jeg kort skal vende tilbage til.

Når vi i betragtning af så usikre fremtidsmuligheder som dem, der her er tale om — og som også fremgår af embedsmandsudvalgets på grund af tidmangel ikke til-